

Szerkesztési iroda:

Buda-pest, Lukács-ház 9. sz. alatt

balra, a ház a lap szellemi részét

illető közlemények intézendők.

Bérmintelen levelek csak ismert

közektől fogadtatnak el.

Kiadó hivatal:

Róthy Lipót könyvnyomdája, hová

a hirdetések, előfizetési pénzek és

kiadásra körüli panaszok bérmentve

intézendők.

ALFÖLD

POLITIKAI NAPILAP.

Előfizetési feltételek:

Helyben: Vidékre:

Egész évre 12 ft. Egész évre 14 ft.

Fél évre 6 ft. Fél évre 7 ft.

Negy. évre 3 ft. Negy. évre 3,50

Hirdetmények díja:

6 hasábes polttor egysseri híd-

tásnál 6 kr. e minden következők-

nél 4 kr. Bélyeg-díj külön 30 kr.

Nyit-tár sora 15 kr.

Nagylelkű adakozók folytatólagos-névsora.

A háború insége s nyomorától sújtott francziák részére újabb adakoztak:

Magyar Pécskáról:

Winkler Jakab	2	"	"
Hirschbach Károly	1	"	"
Haty Sándor	1	"	"
Balin Márton	1	"	"
Briczka Gyula	1	"	"
Zdrhál Ferencz	1	"	50
Lucz Ferencz	1	"	"
Zachariás Antal	1	"	"
Tabajdi Sándor	1	"	"
Issekutz Márczel	1	"	"
Jósa József	1	"	"
Stiller Mihály	1	"	"
Kuner Tádé	1	"	"
Róza István	1	"	"
Blau Samu	1	"	40
Kiss Zsigmond	1	"	"
Viszt Erám	1	"	"
Pavls József	1	"	"
Csukay Sándor	1	"	50
Issekutz István	2	"	"
Issekutz Mihály	1	"	10

22 " "

Áttétel 2 arany 6 huszas 5

franc 1 tallér és. 1889. 26 "

Egész összeg 2 arany 6 huszas

5 franc, 1 ezüst tallér és. 1911. 26 "

Az emberiség szent ügye nevében fogadják

az illetők a legforróbb köszönetet.

Az összes nagylelkű adományok azonnal a

pesti franczia consulhoz indittatnak.

Arad, január 13.

(*) A miniszterium által az 1871-diki

ujonczozásra vonatkozólag beterjesztett

törvényjavaslatnak tárgyalása, a képvise-

lőház osztályaiban, egy jelentékeny elvi

kérdés szövegére hozására nyújtott alkal-

mat. A képviselőház kilencz osztálya

közül ugyanis ötben azon határozatot nyert

többséget, hogy a „magyar sorhadak”

helyett „magyar hadsereg” vétessek fel a

nevezett törvényjavaslat címébe. E hatá-

rázatot, az egyes osztályok előadóból alu-

kolt központi bizottság is magáévá tette,

bár abban, amit különösen akarunk hang-

súlyozni, a deákparti képviselők tulnyomó

számban voltak, — hat három ellen, — az

ellenzékiekkel szemben.

A központi bizottság ülésén maga An-

drássy Gyula, Csengery Imre, Szende

Béla és Bernárd is megjelentek a honvé-

delmi-miniszterium részéről, selleneztek az

osztályok által tett fenebb érintett javas-

lat elfogadását, azonban eredmény nélkül.

A pesti lapok még eddig midőn e so-

rokat írjuk, nem ismertetik azon okokat,

melyek a kormány magatartásának védel-

mére, a honvédelmi miniszterium nevezett

képviselői által felhozattak.

A „magyar hadsereg” czím ellen elvi

ellenvetéseket már annyiban sem lehet

tenni, miután e szó, az országgyűlés mult

ülésszaka alatt hozott a véderőről szóló

törvényczikkben szintén előfordul. Az

okok tehát, melyek a miniszterium által

elfoglalt álláspont mellett szólnak, csakis

opportunitásit tekintetekre vonatkozhatuak.

Mi tudjuk, hogy a Lajtán-tul meny-

nyire szeretik az ördögöt a falra festeni

mindazon törekvésekkel szemben, melyek-

kel mi magyarok, bár a közös ügyek

rendezése által kiszabott tér határain be-

lül is, állami önállóságunk praegnansabb

praecisirozását czélozzuk.

Azt hisszük azonban, hogy épen azon,

a Lajtán-tul erővel mérvadó szerepre tö-

rekvó politikai irányzatokkal szemben,

melyeknek a német elem supematájának

nemcsak Ausztriában, hanem ha lehetne

nálunk is megállapítása képezik még min-

dig főczélját; ide számítva azon coquetti-

rozást is a nagy egységes német birodalom

felé, mely elég leplezetlenül üzetik épen

Ausztriának legnémetebb politikusi által;

számításba véve az ausztrai nemzetiségek

centrifugal törekvéseit: ránk nézve na-

gyon is helyén van, elkerülhetlenül szük-

séges, hogy igyekezzünk állami önállósá-

gunkat, bár a dualismus keretében, de mi-

nél erősebben érvényre juttatni.

Utoljára is ki kell jutnunk a kiskoru-

ság azon mostoha helyzetéből, hogy ne-

künk ne legyen egyéb szónk, mint ami-

lyet a nemritkán csupa opportunitásból

m-szire is vitt loyaltitás ad a szájunkba;

hanem birnunk kell annyi határozottság-

gal, hogy azt, amihez jogunk van köve-

telni is akarjuk.

A közösgyekre vonatkozó törvények

elég áldozatot vettek tőlünk, ugy, hogy

azokba még maguk megalkotói vagy vé-

dői sem tudnak szerelmese lenni, s legfel-

jebb az eltaszithatlan kényszerűség az,

melyet azok mellett felhozhatnak. De ha

már ennyire vagyunk is, legalább ne le-

gyünk közös-ügyesebbek, mint amennyire

ezt a Lajtántulall kötött szövetezés mó-

dozatai megkívánják; ha megszavazzuk

évenként az ujonczokat a közös hadsereg-

be, legalább azt ne engedjük, hogy a ma-

gyar hadseregnek még a neve se legyen

meg.

Mily furcsán hangzik is az „magyar

sorhadi csapatok”, mintha azon sok ezer

és ezer katona, kikből a magyar ezredek

alakulnak, s melyekhez évenként ezer és

ezer ujonczot adunk, megszűnnék a ma-

gyar állam hadereje lenni, s csakis kiegé-

szítő részül tekintethetnék az u. n. közös

hadseregnek, mely csak másod sorban

lenne a mienk.

Mi a közös érdekek megvédését csak

annyiban tekintetjük kötelességünknek,

a mennyiben azok közt saját hazánk élet-

érdekei is első sorban foglalnak helyet; s

így midőn katonáinkat harczterre állítand-

juk: akarunk kell, hogy azok előbb ma-

gyarok maradjanak, s csak mine ilyenek

harczoljanak azon érdekekért, melyek

nemcsak a lajtántuliak érdekei, hanem a

mieink is leendnek.

Nem tudjuk, hogy e kérdést mint fogja

a képviselőház többsége eldönteni; re-

mélni lehet, hogy miután a „magyar had-

sereg”-nek az ujonczozási törvényjavaslat

címébe leendő felvéve mellett többen

vannak a Deák-pártból is, a miniszterium

sem igen fogja forcirozni az eredeti szö-

vegezés megtartását.

Végre az opportunitásnak is megvan-

nak a maga határai; s ha nemzetünk az

állandó hadsereg molochjának oly terhes

áldozatokat hoz, melyek megadása mellett

pedig épen a magyar delegáció buz-

gólkodik még jobban, mint az ausztriai,

— legalább az legyen meg, hogy azon

haderő, melyet mi saját vérünk és pénzünk-

ból állítunk ki, a mi nevünkön is neve-

tessék.

Országgyűlési tudósítás.

Pest, január 12.

(i. x.) Elnök: Somssich Pál dél-

utáni 1 óra után megnyitja az ülést.

Napirend: A bizottságok jelentései és a napirend

meghatározása.

A legutóbbi ülés jkönyvének felolvasása és

észrevétel nélküli hitelesítése után, az elnök több

magánkérvényt mutat be; — hasonlót tesznek

egyes képviselők is.

Elnök jelenti: hogy a bizottság jelentése nem

készült még el, s így jövő szombaton fogna a

kölségvetések szövege szétosztatni; holnap az

ujonczozási javaslat felett fog a bizottság jelen-

tést tenni. — Holnap az ülés után kéri az elnök a

képviselőket, az osztályokban megjenni, hogy jövő

hétfőn a javaslatok tárgyalása megkezdődhessek.

Ghyez Kálmán: az 1868. zárszámodá-

sokrólí javaslatot is kívánja praeferente tárgyal-

tatni.

A ház elfogadja ezt.

Holnap d. e. 10 órakor ülés lesz, — a mai-

nak vége d. u. fél 2-kor.

Orosz töprenkedés.

Az orosz lapirodalomnak a jelenlegi politikai

helyzet Európában egyáltalában nem tetszik; ez

szerte, igen komoly s Oroszországra nézve oly

vést jósol, amilyent Napoleon hatalmi fénypontja

óta nem látott. Sőt némely orosz lapok rettegése

oly nagy, miszerint azt merik hirdetni, hogy az

orosz kormánynak, ha jobban fogná fel valódi ér-

dekeit, nem kellett volna, főleg a mostani körü-

lmények alatt, a párisi szerződést bántani. Ez

utóbbi lapok ellen a pétervári „Golos” polemizál-

ván; sajnálja ugyan, hogy Oroszország tétlenségi

szerepe megengedte, miszerint tözsomszédságában

oly óriási hatalom alakuljon, melylyel jövőben

minden uton szükségkép össze kell ütköznie, mel-

tatja az aggodalmakat, de azzal biztatja magát,

hogy ugy lehetne vele végezni, mint Franciaor-

szággal. „Azt mondják, hogy Germania elrabolja

Csehországot az ausztriai német tartományokkal

együtt s kárpótlásul neki dobja a dunai fejedel-

lemségeket. Hát miért nem, kéri a „Golos” — ha

Oroszország hasonló catastrophára is télenül

nézne.

Meglehet, hogy gróf Beust, akitől minden te-

lik ki, ezen kárpótlást elfogadhatónak találja. Na

tagadhatjuk, hogy az ausztriai német tar-

tományok elkerülhetetlen sorsa az, hogy a német

birodalom által nyelet-

tessenek el; az igaz, hogy Germania farkas-

szemmel néz Csehországra, a magyarok pedig

szeretnék zsákmányul kapni a Duna mentében

fekvő tartományokat. — Ilyenmü felforgatások

hazánk életkérdését érintenék. Csehországot csak-

ugyan fenyegeti a legnagyobb veszély, idegen

elem akarja ötet összezsuzni, felfalni; de kívül akar-

ják elhitetni a szűkkeblűek, hogy Oroszország

összeteszi karjait, midőn megkísérlik ezt végbe-

vinni?

Ha Csehország elfoglalását tűrnék, vagy fey-

veres hatalommal meg nem akadályoznák, nem

volna több Európában semmi politikai jelentő-

ségünk, s első következménye lenne az, hogy a

többi szlávokból, akik jelenleg rokonszenvennel

viseltetnek irántunk, mindannyi ellenséget csi-

nálának.

Egyébiránt Franciaország, ha véglegesen

le is veretik, marad mindamellett mindenkor még

elég tekintélyes hatalom: ez fog bosszúra gondol-

ni. Ausztriára nézve a dunai szláv vagy román

tartományok nehéz bilincs volnának, Törökország

pedig meg nem engedi, hogy birtokai felett a né-

met szomszédok koczkat vessenek. Még egyszer

ismételjük, a veszély nem oly közel s oly nagy, a

mint képzelik.

A háború.

A délkeleti csatateren jan. 8-dikán Vil-

lersexelnél vívott ütközet nem volt oly döntő

hatásu, mint az arról érkezett első tudósítások

után hittük volna.

A francia hadaknak hihetőleg a lett vol-

na feladatuk, hogy magukat egyrészt a Vesoul,

másrészt pedig Mondeliard, Delle

és Belfortnál elhelyezett porosz csapatok

közé beékeljék. E cél elérésére elkerülhetlen

lett volna Lure-nek, mely központja a Ve-

soul és Belfortot összekötő vonalnak, hatalmukba

keríteniök: ez azonban nem sikerül. A fran-

ciák elfoglalták a villersexeli hadi állásokat,

de nem akadályozhaták meg a megvert csapa-

tok visszavonulását Lure felé, hol a Vesoul-

nál és Belfort falat alatt elhelyezett csapatokkal

egyesülve, újabb ellenállást fognak megkísérteni.

Csak akkor, ha e posztókból is kiveretnek, leend

Belfort vára az ostromáról álól felszabaditva.

Egyébiránt a versaillesi főhadiszálláson át-

értették, hogy a francziák mily nagy stratégiai

előnyöket nyernének azáltal, ha sikerülend a

délkeleti harczter urává lenniök, s ezért Wer-

der csapataiból, ezekhez véve hihetőleg a hazul-

ról újabban érkezendett pótcapatok egy részét

is, keleti hadsereget alakítottak, mely-

nek fővezérletét Manteuffel veszi át. Ez termé-

szetesen oly körülmény, mely a francziák már-

már igen kedvezően állott esélyeit megcsor-

bithatja.

Alább adunk egy bordeauxi táviratot, mely

léghajón érkezett jelentések alapján a Páris el-

len intézett ágyúzás hatásairól hoz részleteket.

E távirat szerint az ágyúk nem épen hatástala-

nál működnek, sőt már „Páris bensejét” is fe-

nyegetik; mi egyébiránt, ha a lakosságnak, mint

a távirat mondja, magatartása csakugyan csodá-

lratlamelő, és ha mindenki el van szánva a

legvégső ellenállásra, közvetlenül nagyobbserü

kitöréseket kell hogy eredményezzen.

Érdekes e részen, amita

e feladatot nem lehet megoldani. Franciaországot egészen német polgári igazgatás alá kell vonni. Először is azért, hogy „társadalmi feloszlás” ne következzen be, ami nem lehet Németország kívánsága és másodsor, hogy a német hadiőröknek elegendő táplálék szereztesse és a hadikórpás kiszolgáltatása megkezdessék. Ezért az éhes porosz lap azt mondja, hogy: „A német sereg Páris bevétele után keresse fel Franciaország leg- gazdagabb vidékeit és ott tömegesen elhelyezve, biztosan, sőt megtámadhatatlanul telepedhessék le. Ép ily megtámadhatatlanná kell tenni a Németországgal összekötő vidéket és ezzel együtt azon vidékeket is, melyeket Németország számára visszatartani akarunk.” Minteből kitűnik, a porosz félhivatalos lap még nem lakott jól vérrel, most is oly éhes, mint Juliusban volt.

Gambetta a bordeauxi tanácsához.

Gambetta, midőn Chancy táborába indult, Bordeauxban tartózkodása alatt több beszédet tartott. — A bordeauxi községi tanácsához így szólott:

„A kormány székhelye nem lehet alkalmasabb városba áttenni, mint Gironde fővárosába, Toursban egy oly lakosság sorvasztó befolyása alatt állott, melynek aluszékonysága hagyományos. Itt a tevékeny lakosság közt, a kormány megröszbölni fog.

A szabad kormányok feladata, hogy a közvélemény által mindig erősitessék magukat. Mert nem áll szándékunkban azon tehetetlen dictátorok módjára eljárni, kik a nép boldogságát a szabadság elfojtása által akarják megalapítani. Kétségen kívül vannak férfiak, akik, ha a közvéleménynek szabadfolyást engednek: abból előlételeik és pártjaik számára vonnak hasznot. E jogtalan támadásokra megvetéssel kell válaszolni és kettőztetett erővel a haladás terén, mely értelmünkre meggyőző hatással van — válaszolni.

Egyébiránt tévedés volna, ha valaki a pártok elnyomását kísérténe meg; a pártoknak meg van szükséges szerepük azon lassu fejlődésben, melyen a társadalmak átmennek. A világon két egymáshoz ellenmondó erő van: a hagyomány, a routine és minden újítás ellen való ellenállás szelleme egyfelől, a haladás szeretete másfelől; mely néha a merészségig mehet.

E két erő szabad küzdelméből ered a társadalmak szabályos menete. E perczben főfigyelmünket és erőfeszítéseinket az ellenség ellen kell irányoznunk, ki Franciaországot pusztítja, és biztosságot fenyegeti. Beszéltek választásokról is; most azok nem lehetségesek; Franciaország harmadát az ellenség tartja megszállva; a választók fegyver alatt vagy a csataterén vannak. Páris körül van vére és a vidékek nem áll rendszeres összeköttetésben; egyetlen egy a haza védelmére elvesztett óra bukásunkat idézheti elő. Nem engedjük magunkat e feladattól eltántorítani, szenteljük annak erőfeszítéseinket, ne riadjunk vissza semmi áldozattól, és előre mondunk önknek, hogy a győzelem nem fog kimaradni.

Láttam fiatal hadseregünket, telve van elhatározottsággal, és bátorsággal, és én tanúbizonyságot teszek róla, hogy e fiatal, kezdetben tapasztalatlan katonák ma többet érnek, mint ami volt hadseregünk. De támogatni kell őket, fel kell idézni emlékkükben a lesújtott, vért borított hazát, mely üdvét hazafiságunktól várja. Idő kelle rá t. i. néhány nap, hogy fegyvereket szerezünk, e haderőt szervezzük, rá szoktasuk a fegyverre, idő kellett, hogy a tisztek sorából vezéreket szemléljünk ki az öreg tábornokok pótlására, kik nem bírva a bizalommal az új szervezetű hadsereghez, maguk sem bírtak bizalmat kelteni. Ma mindez meg van; van annyi gyűnt, mint a poroszoknak; vereségeink tanulságul szolgáltak nekünk, és hadseregünkben mindenütt bizalom uralkodik míg ellenségeink, kik vakmerően Franciaország szíveig hatoltak, elesüggedve, diadalukba bele-

fáradva, meg vannak tizedelve. Ugy hitték, hogy Sadovai hadjáratot viselhettek ellenünk és Páris 3 hóig köti le őket. Veszteségeik borzasztóak; Németország kimerült emberben, pénzben; még néhány nap, még egy hónapi kitartás, erő és a poroszok vesztesége biztos. Segítsenek önk bennünk ez ellentétásban, és azon elégtételünk lesz, hogy az országot oly veszedelemből mentettük meg, mely csak valaha fenyegette.

Miért ne ismernék el a francia köztársaságot?

E kérdés veti fel a londoni „Spectator” legközelebbi számában, starthatlannak mondja a londoni cabinet eddigi magatartását a francia köztársasággal szemben, melyet tényleg elismer ugyan, de minden hivatalos lépéstől szigorúan tartózkodik, azon ferde nézetből indulván ki, hogy a francia kormány csak ideiglenes, s mint ilyen, csak ideiglenesen ismerhet el, s hogy maga Trochu a forradalom kezdetén oda nyilatkozott, miszerint a védelmi kormány egyelőre semleges állást foglal, s később fog dönteni a monarchia, vagy köztársaság kérdése felett.

Ez okok azonban meg nem állhatnak, s kormányunk tartózkodásának indoklására legkevésbé sem szolgálhatnak. Helyes ugyan várakoznunk valamely rögtönzi revolutióval szemben s bevárni, mennyiben tarthatja fenn magát az új kormány, s mennyiben bírja kivívni az ország rokonszenvét és támogatását. Igaz, hogy nem lett volna helyes oly mohón elismernünk a francia köztársaságot, mint Amerika tette egyedül, mert az a „köztársaság” nevet vette fel. De ideiglenesen nevezni oly kormányt, mely több mint négy hónapon át Franciaország egész tekintélyét, s hatalmát magában egyesítette, mely legalább egy millió embert hívott fegyverbe, s ellenszélre sehol, egyetlen esetben sem talált: nézetünk szerint az angol kormánynak nem lehet, még kevésbé lehet pedig azt mentségül felhozni magatartását illetőleg.

Ha Trochu, Gambetta és collegái nem képeznek formális francia kormánynak, minő elemek képezik tehát azt? Találhat-e a császár vagy a császárnő csak egyetlen hű alattvalót is egész Franciaországban, ki császári rendeleteiknek hajlandó legyen engedelmeskedni? Chambord grófot pedig alig lehet komolyan felemlitenünk.

Mit tartozik az hozzánk, hogy alkotmányozó-gyűlés nem szentesítette a francia védelmi kormánynak, midőn ennek hatalmát egyetlen francia falucska sem vonta mindegyik kétségbe, s midőn már négy hónapon át gyakorolja a legfőbb hatalmat a legzsilálabb helyzet közepette?

Ha a köztársaság Franciaország koronáját a párisi gróf fejére tette volna s ez hadai ellen harcolna az egész idő alatt, mint Gambetta és Trochu, anélkül, hogy méltóságában ünneplés megerősítést nyert volna a nemzet részéről: kétségbe vonja-e valaki, hogy lord Lyons rögtön megbízást nyert volna az új király elismerésére minden francia alkotmányozó gyűlés nélkül is?

Mutathat-e fel Európa történelme újabb időkből kormánynak, mely az események által fölszimer kerülve, négy hónapig tartotta volna kezében minden ellenszélre vagy ellenmondás nélkül a legfőbb hatalmat? Vagy általában nincs kormány Franciaországban, vagy pedig a nemzeti védelmi kormány az, mely a köztársaságot kikiáltotta. Miért lennének késlekedőbbek, mint maga a francia nemzet, mely fizeti adóját és ontja vért azon kormánynak, mely helyett még csak nem is álmodik másra ruházni a hatalmat.

S ha tekintjük kormányunk magatartását 1851-ben, a francia köztársasággal szemben elkövetett sértés még szembe ötlőbbé válik. Mondják, hogy Gladstone oda nyilatkozott volna, miszerint Palmerston lordnak azért kellett visszavonulnia, mivel az 1851-ki napoleoni államcsinyt elharmarkodva ismerte el s e példa tartja vissza a mostani cabinetet hasonló elharmarkodástól. — Ily nyilatkozatot Gladstone azonban nem tehetett. Mindenki tudja ugyanis, hogy Palmerston visszavonulása semmi összeköttetésben nem volt az államcsiny elismerésével. Az államcsinyt az összes brit

cabinet egyhangulag habozás és minden nehézség nélkül ismerte el, sőt helyeselte is az okokat, melyek következtében az alkotmány felforgatott.

Most azonban, noha a jelen francia kormány erőszakkal legkevésbé sem valódiható s minden zavar nélkül jutott hatalomra, noha erkölcsisége s törvényessége sokkal kevésbé vonható kétségbe, mint a korábbi császári kormányé: kormányunk távol tartja magát s nem tartja helyesnek formálisan elismerni a francia köztársaságot. Ez azonban nézetünk szerint nem nagyon emeli Gladstone és Granville tekintélyét, kik meg vagyunk győződve, már rég elismerték volna a párisi grófot II. Lajos Fülöp avagy XIX. Lajos név alatt Franciaország királyául, bármily bizonytalanannak mutatkozott volna is különben uralmának jövődőtartós fennállása.

Az osztrák delegáció ülései Pesten.

(Január 10. és 11-én.)

A napirend tárgya: a hadsereg 1871. évi szükségletére vonatkozó hadügyminiszteri előterjesztésre adott bizottsági jelentés általános tárgyalása volt. A vitát megkezdte a kisebbségi vélemény előadója:

Rechbauer, a hadi budget felemelése ellen tiltakozván. Nem a roppant összegek teszik — úgy mond — a hadsereget hatalmassá; ott rá a példa: Franciaország, hol szintén roppant összegeket költöttek a hadseregére anélkül, hogy ezzel az országot megmentették volna. Ha Franciaország azon örvényből, melybe taszított — megmenekül, egyedül polgárainak s nem hadseregének köszönheti. Poroszország pedig jóval kevesebb költséggel csodákat művelt seregével. Egyoldalúan e tekintetben sem szabad lennünk; az állam minden erejének egy irányba fordítása hasznos nem, csak károkat szülhet. E mellett az adózó nép vállait is oly terhek nyomják, melyeken könnyíteni szintén ideje volna. A kormány — legalább ő az előterjesztésből úgy látja — folyton hadilábon akarja látni a hadsereget, tehát permanens háborút óhajt.

Grocholski, mint a pénzügyi bizottság egy másik kisebbségének előadója, az előterjesztést ellen szol.

Gablentz a miniszteri előterjesztést tökéletesen indokoltnak találja. Indítványozza, hogy a hadkiegészítési kerületekben az ezredek számára katonai laktanyák építtessenek, mi ezredenkint 60,000 frtnál többre egy sem kerül. Ő úgy véli, hogy — tekintve a résztvevő felhőket, melyek a politikai láthatáron mutatkoznak, — a kormány előterjesztése által kért összeg megfizetését a hazafiság követeli. Beszédében részletesen emelte ki a hadseregnél tapasztalható hiányokat.

Giskra — Gablentznek felelve — felhossa Franciaországot, mely a hadsereg roppant összegeket költött, de ezzel az országot meg nem menti. A roppant kiadásokat szinte a hadi budget czélszerűen kezelése s a nagy nyugdíjak okozzák. A hazafiság nem kívánja, hogy czélszerűtlen kiadásokat tegyünk, már pedig a hadseregnél kisebb összeggel is lehetne oly intézkedéseket tenni, mint milyenek eddig nagy összeggel tettek. A hadügyvérség — úgy mond — nem tudja sohasem hol áll. (Tetszés.) A nép terhein — végzi beszédét — könnyíteni kötelességünk.

Dr. Figuly beszélt Giskra után, megtámadván szintén a pénzügyi bizottság véleményét. Ő Európa államainak hadi budgeteit, s az állandó hadsereget a népek szerencsétlenségének tekinti. A hadi czélokra kért összegek elpazaroltatnak. (Es werden nicht verwendet, sondern verschwendet.)

Greuter eseteli Tyrolország helyzetét. Tyrolország leginkább van a veszélynek kitéve, s azért ott gyűkezes intézkedések tendők.

Részt vettek még a vitában Rechbauer, ki Greuter előadására válaszolt, Wolfrun és Beust.

Kuhn azt véli, hogy nem ő, hanem a ko-

moly politikai helyzet kívánja a hadi budget emelését. A légkörben van azongyuan, mit figyelembe nem venni egyenlő a hazafiatlansággal. A hadügyminiszternek kötelessége körültekinteni, s ha úgy találja — bár áldozatokba kerül is — komoly intézkedéseket tenni, hogy az ország integritása meg legyen védve. A hol lehetett, ott ő úgy is rövidítette a tételeket. Ő nem tűz offenzív, hanem csak defensív politikát.

Ezután a pénzügyi bizottság előterjesztése a részletes vita alapjául elfogadtatott. — A pénzügyi bizottság az előterjesztésben foglalt tételek változatlan megszavazását kéri.

A jan. 11-ki ülésben először Banhans a pénzügyi bizottság előadója emel szót. Visszautasítja azon szemrehányásokat, mintha a pénzügyi bizottság szem elől tévesztette volna az összbiradalmat érdekeit.

A hadügyminiszter, Kuhn b. ismét védelmére kel a miniszteri előterjesztéseknek. Igaz, hogy a hadi budget most 5 millióval nagyobb, mint a mult évhen, de tekintve, hogy az élelmiszerek, fűszerelési eszközök és lakások ára emelkedett, tekintve, hogy a hadsereg harczképessége (a nemese bár nem tudott választani a „Schlagfertigkeit” és „Schlagfähigkeit” között) szenvedne a törések által, az előterjesztést indokoltnak tartja.

Ezzel az elnök az általános vitát bevezettnék nyilvánítja.

A részletes vitát Wickenburg gr. nyitja meg. Indítványt tett, hogy az ezredek és alezredek fizetése emeltesse föl. Az indítvány elvetetett, különösen Banhans azon érvére, hogy a nyugdíjak nagyon nagy összeget vennének igénybe.

A rendes szükséglet első czíme felett hosszan folyt a vitakozás. Az első czím tartalmazza a központi igazgatást. E czímbe a miniszterium 2,753,332 frot kíván; a bizottság többsége 125,044 frot körül s így 2,609,350 frot ajánl meg; a bizottság kisebbsége pedig plane 2,466,239 frot hoz javaslatba.

A kisebbség indokait hosszabb beszédben indokolják Rechbauer, Figuly és Demel. Figuly mellesleg azon fontos kérdést is fölemlíti, hogy ideje lenne a katonának önállóságát az iránt eszközölni, hogy ők a magok személyében emeljenek panaszt a törvényszék előtt.

Greuter a katonai papáság nyomott helyzetéről panaszkodik, s azon égbekiáltó körülményről, hogy az önkénteseket ünnepek alkalmával is kaszárnnyába rendelik.

Kuhn báró fél, hogy a törlek a hadsereg morális erejét csökkentik. Szerinte az osztrák hadi adminisztráció valamennyi európai állam közül a legkevésbébe kerül. (?)

Rechbauer adatokkal czáfolja a hadügyminisztert, kimutatván, hogy a porosz adminisztráció kevesebbe kerül.

Früh ezredes azt iparkodik bebizonyítani, hogy a többi miniszterium igazgatási apparátusa aránylag többre kerül, mint a hadi adminisztráció.

A discussió eredménye az lett, hogy elnök szavazásra bocsátván a három indítványt, a bizottság nyert többséget s e szerint az első czím alatti kiadásokra 2,609,350 frot lón megszavazva.

A bizottságnak még két javaslatát lón elfogadva az első czím alatt: 1) utasítatik a hadügyminiszterium, hogy a katonai pénztárügyleteket a biradalom keleti felében is a polgári pénztárak által kezeltesse. 2) Vigye keresztül a hadügyminiszterium a katonai bíróságok reformját alkotmányos uton, az állam alaptörvényeinek szellemében.

A második czímnél Falkenheim gr. 1,450,000 frot megszavazását ajánlja a bizottság nézete ellenében, melynek értelmében 1,300,000 frot lenne megszavazandó.

Kuhn báró tüzetesen védte a miniszteri előterjesztést, de semmit sem használt: a többség a pénzügyi bizottság nézetétette magáévá.

TÁRCZA.

Hogyan étkezik Páris?

Charles Mousetől a párisi „Monde illustré”-ben egy kedves, humorteljes cikk jelent meg, mely bizonyossá annak, hogy a párisiak, szenvedéseik közepette még mindig tudnak nevetni és élvezni. A cikk így hangzik:

„Szomorú ebéd, elég silány, elég sovány. Váratlan bójt, mely keserű emléket fog hagyni a kortársak gyomrában. Azonban egy lapot képez történetünkben, és nekem, talán inkább mint másnak, jogom van néhány sort írni e lapra. Ma kegyetlenül lakolok inyenccségemért.” „Bánhüdöm ott, a hol vétkeztem, fájdalom! Óh zabatos levelek, pompás halak, illatos vadak, izletes vetemények, gömbölyű szárnyasok, hogy tündetek oly gyorsan! Nyolcz nap óta a legkülönösebb terményekkel táplálkozom; már ló-husra sem szabad gondolnom; hanem a számárhúsig süllyedtem. A legvalószínűlebb dolgot eszem, oly maradékból készíto, melyeknek nincs nevük egy polgári szakácskönyvben sem.”

„Elégé meg van-e már boszulva egykori megvetésem irántatok, szerény háziynulak. És alázatos borjuk a sorompóknál, mennyit ad nek ma egy olyan „pórias” kis életért, melyet nem kíméltem meg mindig gyönyömtől. De már késő! Örök szava a forradalmaknak!”

„Emlékeztetek-e azon darabra, melyben Robert Macaire és Bertrand kérdik Péter pinzértől, mit adhatna nekik reggelire: Péter a legnagyobb szolgálatkészséggel egymásután ajánlja nekik az omeletteket, coteletteket stb. Robert Macaire, miután komoly figyelemmel végig hallgatta, végre azt mondja neki: „Am adjon nekünk két souét grnyerei sajtot.”

„Az egész közönség hahotára fakadt ezen váratlan sütyedre, mert a grnyerei sajt akkor utolsó fokát jelentette a szerényságnak, és első fokát a szűkölködésnek.”

„Mennyire megváltoztak az idők! Ma Robert Macaire elkényeztetett inyenccsék tünnek föl. Imént egy igen ismert bűvészszel találkozott. — Csinálja meg nekem egyik legközönségesebb mutatványát, mondám neki. — Szívesen; melyiket? — Egy omelette-t a kalapban. Bűvészem szó nélkül elliault. Tehát annyira jutottunk, hogy egy tojást ritkaságnak kell tekintenünk és visszagondolnunk, hogyan nézett ki hajdan a sardina. A tengeri rák olyan méssé vált, mint az apocalypsisbeli állat. A pudding már a művészetek tárgyai közé tartozik. Néhány polgár, hosszú, kinos küzdelmek után elszánta magát, és megegett ausztráliai papagáyaikat, nyársra tették csizkeit, kirántották arany háláikat és szalonnával tüzték evetjeiket.”

„Kemény szükség! Azután az állatseregletekre és a füvészkertekre került a sor.

„E pillanatban, hogy mindent kivalljak, gyomrom néhány kellemes meglepetésben részesült: Bignonnai kangurut, Brébanthal tibeti kecskét, Dinocannál majmot ettem.

Ezen magasabb rendből leszálltam a leggyalázatosabb nyálakosságok régióiba. Tegnapi este, egy barátommal ebédelve, egy darab öszvér sültt birkoztam meg. Az öszvér még hagyján, morogom felsőhajtva; de mi lesz azután? — Bah! kiáltott fel barátom, egyike a legnagyobb optimistáknak, úgy fog tenni mint az egész világ, macskát és patkányt fog enni.

„Ettől undorodom! Miért? felelt barátom, ez csak előtétel. Bordeauxban magam nem egyszer ettem patkányt, mit az ottani hajósok főzelekkel, sával és jó adag borssal izletesen elkészítettek. Az nemcsak jó, hanem pompás, felséges volt.” „En kételkedve mosolyogtam. Nem bánom hát,

mondám, megeszem a macskát — és a patkányt is; de hát azután? Azután hátra van még a kutya, Soha! kiálték fel undorral. Egy pillanattal mindketten hallgattunk. Szerencsétlen Páris! mondám, midőn elváltam barátomtól.

A sebesültek szenvedései. Alig lehet leírni azon szenvedéseket, melyeket a szegény sebesülteknek, kik órahórszáig maradtak a csataterén fekvve, kell kiállaniuk. Egy levelező a Ba-peaume mellett történt utolsó csata alkalmával ezeket írja: „Borzasztó jelenet tanúja voltam, egész nyugodtan állottam egy fa mögött, midőn meglepetve láttam, hogy a mögöttem fekvő holtak egyike egy botot felemelve tartott, ezen fura jelenet több ízben ismétlődött, alig hittem szememnek, s az mégis úgy volt, a melegebb déli napugyanis az agyonfagyott ujjra felélesztés és életre hívés. Több ember erre felemelte és a tüzhöz hozta, itt egész ép elmével mondotta nekem, hogy tegnap 4 óra körül megsebesült és elgyengülve e helyen fekvve maradt. A szerencsétlennek csizmáját és lábbelijét lehúzták és így e kiállhatatlan hidegben közel 24 óráig maradt itt. Többeket láttam, kik magukat gyékényekkel fűdték el, és így a fagyástól megmenekültek.”

Párisi hölgyek Brüsszelben tartózkodnak nagy számmal. Kettő-hárman laknak együtt, egymásnak beszélnek el bajukat és reményüket, együtt olvassák az újságokat, s türelmetlenül várnak tudósítást fivéreikről és férjeikről, kik derekasan harcolnak tüzhelyeik megvédelmezésére.

Kettő a nők közül, gyermekkori barátok, szomorun ültek kálýhájuk mellett, s merőn néztek az ablakukat verdes havat. A távollevőkről gondolkodtak, kik ez órában talán épen az ellenség előtt állának, kitéve a hidegnek, az éhségnek, a halálnak... Valaki megrántja a csengetyűt. Ez

a levélhordó. Újságokat hoz. „Párisból, asszonyaim, léphajópóstával.” Látni kellett azt az örömet, amely a nők arcán sugárzott. A két bárónő rohan kifelé, s találkozik egy harmadik francia nővel, ki szintén a csengetyű hangjára szaladt elő.

A levélhordó boldog: a derék ember újságokat, talán jó újságokat hoz Párisból! „Ki számára? az én számomra? Adja hamar!” „Ime két levél, az egyik Mme A., a másik Mme B. részére.” Mme A. és Mme B. épen a két barátnő volt. A harmadik nem kapott semmit, elfelejtették szegényt.

Mind a hárman előbb az egyik levélre tekintenek; vigyázva bontják fel; s az ablakhoz szaladnak, egészen félretolják a függönyt, hogy jobban lássanak.

Egyszerre az egyik, elsápad, reszket s szemait barátjára függeszti, ki még semmit se olvasott, és egy székre hanyatlik.

Ez Mme A. volt, Mme B. látja barátnéja állapotát, könnyekre fakad s Mme A. karjai közé veti magát s fél hallható hangon susogja: „tehát mindent tudsz, nem szükség beszélnem. Szegény barátnőm!”

E szavakra Mme A. a megindulástól, a rettenettől nem bír szóhoz jutni. Mme C. elkapja a levelet s megtudja belőle, hogy Mme B. férje elesett a Maison-Blanche melletti csatában.

De mit tartalmaz a másik levél? Mme C. nem haboz, fölbotja. Ebben meg az áll, hogy Mme A. is elvesztette férjét.

Milyen rendtől eset! két barátnő föl van szólítva, hogy tudassa a másikkal hitesszárs halálát. Abban a perczben egyik se tudja, hogy özvegy. Egy harmadik bírja a titkot s reá vár a nehéz és szomoró kötelesség, elkészíteni őket a lesújtó szerencsétlenségre.

Most már a harmadik nem bánta, hogy ő nem kapott levelet.

Alispáni évi jelentés.

Arad megye bizottmányához.
(Folytatás.)

III. Borosjenői járás.

b.-sebesi kerület:

	befolyt	elint.	hátr.
közig.	1785	1770	15
polg.	778	720	58
bünt.	163	150	13
összesen	2726	2640	86

borossebesi kerület:

	közig.	polg.	bünt.
közig.	2245	2237	8
polg.	1550	1541	9
bünt.	440	428	12
összesen	4235	4206	29

butyini kerület:

	közig.	polg.	bünt.
közig.	1747	1741	6
polg.	804	796	8
bünt.	294	289	5
m. rend.	11	11	—
elölki	24	24	—
kézbesit.	1149	1149	—
összesen	4029	4010	19

jószáshelyi kerület:

	közig.	polg.	bünt.
közig.	1838	1838	—
polg.	112	1308	4
bünt.	110	110	—
m. rend.	38	38	—
összesen	3298	3294	4

IV. Zarándi járás:

kisjenői kerület:

	közig.	polg.	bünt.
közig.	2560	2256	4
polg.	1204	1170	34
bünt.	622	611	11
összesen	4386	4337	49

csermői kerület:

	közig.	polg.	bünt.
közig.	1695	1691	4
polg.	685	659	26
bünt.	309	300	9
m. rend.	38	38	—
összesen	2727	2688	39

miskei kerület:

	közig.	polg.	bünt.
közig.	1586	1583	3
polg.	575	548	27
bünt.	248	246	2
összesen	2409	2377	32

eleki kerület:

	közig.	polg.	bünt.
közig.	1611	1600	11
polg.	1620	1575	45
bünt.	216	195	21
összesen	3447	3370	77

E szerint megyénk 17 kerületében a befolyt ügyek összes száma 67470

Ebből elintéztetett összesen 66041

Maradt hátralék összesen 1429

8.) A megye tulajdonát képező összes pénztárat megvizsgálván, azokat egyenként és összesen rendben találtam: a részletes és tételenkénti kimutatást azonban csakis a jövő közgyűlésre mutatatom be.

9.) Az árvaörmegék biztosítása végett kiadott utasításom folytán, szbiráink betérjesztették jelentéseiket, s ugyanazokat az általam teljesített intézkedések közlése mellett a megyei árvaszékhöz áttettem.

A mult közgyűlés óta több mint ezer oly kötelezvény lett tkívi zálogjoggal biztosítva, melyek eddigél minden jogi biztosíték nélkül léteztek. Valóban elszomorító körülmény, tisztelt bizottmány, és alkotmányos életünkre sőtét homályt vet a községeknek az árva vagyona iránti bámulatos közönyössége. A tekintetes bizottmány a legidősebb intézkedéseket tette statutiarius jogkörében, az árva javai biztosítása végett; felelőssé tette első sorban a közgyámot, jegyzőt, előjárókat és felelőssé az egész községet az árva javai végett; én hatásköröm egyik legszentebb feladatául tartottam, hivatalos pályám kezdetétől fogva örökölni az árva érdeke fölött, szüntelenül sürgettem a bizottmányi határozat sikerését, — számos községre majd az árva ügyek szám-vérvőjét, majd küldöttséget menesztettem ki az árva vagyona mikénti kezelésének szigorú megvizsgálása végett, annyira, hogy ezen ügyek körüli lelkiismeretes eljárásom végett hírlapilag nyilvánosan zsarnoksággal is vádoltattam; és dacára minden igyekezetemnek, folytonosan merülnek fel esetek, melyek azt igazolják, hogy a már megtörtént biztosítások kipótlása mellett is, több helyeken még mindig zülaltak az árva ügyei. Több helyeken a hagyatékot mind az árva megkárosítására, mind az orsz. kincstár megrövidítésére, soha nem leltározatnak; — még mindig évekig kell több helyeken a nagykorú árva kiutalványozott követeléseikre várakozni.

Jelenleg azon utasítást adtam szbiráinknak, hogy kerületeik minden községekben, minden hónapban egyszer vizsgálják meg az árva ügyei felett vezetett számtételeket, s hol hiányt, vagy rendtelenséget fedeznek föl, nekem azonnal jelentésk be, és én kérelhetlen szigorral fogok eljárni, a hanag vagy roszelelkűséggel párosult kezelést elkövetők ellen.

(Vége köv.)

Egy még rövidebb viszonzás B. és W. urak f. évi január 12-ki válaszára.

En, és önök Arad felvirágzását ószintén óhajtk: a különsg köztünk csak az, hogy önök a második Maroshid felépítését jogi szempontokból is könnyebben kivihetők látják, mint én.

Az önök indítványát, az én megégyezéseimet, és válaszukat tehát rövid sommázatban úgy adom elé:

Azon jogalapon, hogy Arad városa felszabadulási privilegiumban nyíltan ki van írva, miszerint „minden a kincstár által birt. jog Arad város birtokába ment át”, önök Arad város területén a Maroson, hidvámot szedni soha nem fognak; mert

a) A kincstárnak a hidvám-szedésre, királyi adomány mellett soha nem volt joga, tehát ilyent átem adhatott; mert

b) Még Arad városának sincs, és soha nem is fog lenni hidvám-szedésre joga, míg arra külön szabadalmat magának nem adományoztat; mert

c) Mindaddig, míg a magyar jog életben van, s míg a szomszéd megyék hidjuknak szükségességét nem decretálják, önöknek hidat építeni szabad lesz ugyan, de vámot szedni nem lesznek jogosítva. Azért tehát ismételve állithatom, hogy miután a vámszedés a királyi haszonvételek közé tartozik ugyan és miután Arad városa, mint földes ur, első sorban van jogosítva ezen királyi haszonvételt igénybe venni: az építendő hidnak szükségességét kell irományszerűleg igazolniok, s csak így szereshetünk vámszedésre szabadalmat, mivel enélkül hidat éppen nem óhajtanék.

A válaszban olvasható azon kitételük ellen, mintha a magas kincstár, a hidvám-szedési jogot is resignálta volna, mert én ezt soha be nem ismerhetem, hogy a kincstárnak, más mint visszaélésből vámszedési joga volna: ilyent pedig sem nem resignálhatott, sem mi következtében el nem fogadtatunk.

Szóval: Aradváros, mint földes ur, vámszedési jogot adományoztathat magának minden praecedens nélkül, ha mindazt, mit e tekintetben az általam idézett törvény rendel, pontosan megtartandja.

Mielőtt tehát hidat építenénk, menjünk át először a Rubiconon törvényes léptekben, vagy ha önök át akarnak ugratni rajta, — ám tegyék, de én csak a törvényes téren maradok, mert salus reipublicae tantum in observatione legum cogitare potest.

Fényes Károly.

Legujabb.

München, jan. 10. Chartresből érkező hírek szerint német részről a jobb-szárny megkerüléséről és a francziáknak Dreux irányában Versailles ellen intézendő előnyomulásától félnek.

Páris ágyuztatása, a versaillesi táviratok szerint, rendszeresen folytattatik, anélkül, hogy nagyobb szerű eredményt mu tathatna fel.

Brüssel, jan. 10. Faidherbe tbnok szakadatlanul újabb csapaterősitéseket nyer.

A porosz csapatok Arras és Douellensből érkező hírek szerint Braynál Somme mellett erős állást foglaltak

London, jan. 11. Vilmos király, hir szerint, sajátkezű levelet intézett az osztrák-magyar birodalom uralkodójához a Németország és a nev vezet birodalom közötti viszony tárgyában.

Bécs, jan. 12. A párisiak magatartása, a „Corr. Havas” szerint még rendíthetetlen. Delescluse és a polgármesteri hivatal összes mellékszemélyzete lemondott. A „Journal Off” tudatja, hogy mindazok, kik egyenletlenségeket idéznek elő a polgárháborúra szítnak, a legszigorubbán fognak bünhődni.

Brüssel, jan. 14. Párisból 8-ig terjedő lég-hajólevelek érkeztek. A torlaszbizottság jelentést tesz közze sáfarkodásáról. Az ellenséggel fogadására végső előkészületül földdel tömött zúkok alkalmazását rendeli el. Egyszersmind esküszik, hogy Párist, a szabadság és a köztársaság védbástyáját lépésről lépésre és két-séggel bevesztetve fogja védelmezni. A „Corr. Havas” szerint f. hó 5-8-ig naponként mintegy 20,000 gránát lövetett az erődökbe és a városba; a Szajna bal partján fekvő külvárosokba mintegy 500 gránát esett, legtöbb a boulevard St.-Michelre, Montrougera; Vaugirard Grenelle utcákra és St.-Germain külvárosra. A leginkább fenyegetett városnegyedek lakói a menekült párisiak házaiba helyeztetek át. A várost körülöfő bástyákon okozott károk még kijavíthatók. Az utcákon 15 ember esett áldozatul.

Bécs, jan. 12. A „N. Fr. Pr.” tudni akarja, hogy Potocky a cabinet újjaalakításával bízott meg. Ugyancsak e lap értesül Londonból: A conferentiára küldött meghatalmazottak már megégyeztek arra nézve, hogy a pontuskérdés feletti tanácskozás előtt egy előzeti jegyzőkönyv irandó alá, melyben a népjogi elv újból szentesített fog, hogy megkötött szerződések egy oldalulag semmi ürügy alatt nem szüntethetők meg, hanem a teljes vagy részbeni megszüntetésre az összes szerződések beleegyezése szükségeseltetik. Állítólag az orosz meghatalmazott is kész ennek elfogadására. A „Times”-nek egy eredeti sürgönye úgy véli, hogy Törökország közvetlen Oroszországgal fog egyezkedni, hogy jövőre a különbözeteknek eleje vé tessenék.

Párga, jan. 12. A kihirdetés, a közvetlen reichsrathválasztások iránt a nagybirtokosokat illetőleg, a jövő héten fog megtörténni.

Bécs, decz. 12. Brüsselből távirják a „Neue freie Presse”-nek: Faidherbe, hir szerint, ma ismét egy csatát vívott. Párisból jelentik e hó 8-ról: Az utca-sarkokon ma vörös falragaszokat találtak, melyekben a kormány megbuktatását, az élelmiszereknek a szegények közötti ingyen elosztását és egy tömeges kitörést kívánnak.

München, jan. 11. A bajoroknak a csatáiban szenvedett vesztesége 12,031 emberre rug; veszteségük betegségek által pedig mintegy 20,000 ember.

Versailles, jan. 11 (Hivatalos.) Az ellenséges sáncz-műveletek és ágyutelek lövetését erősen folytatják, s részünkről egyszersmind 9 előbbre tett ütég kezdette meg tevékenységét; Issey erőd laktanyái meggyújtattak. Veszteségünk 2 tiszt és 7 közember.

Bordeaux, jan. 12. Párisi léghajóhírek jelentik keddről: Egy kémszemle alkalmával a strassbourgi pálya irányában a poroszok által megszállott házak aláattak s a bennök levő poroszokak légbe röptettek. A Clamart ellen intézett kémszemle, melynek feladata volt az ellenség mi-

veleteit szétrombolni, tökéletesen sikerült. A küldgyér egy diplomatai ügynököt küldött ki, kinek feladatául tűzött, a bombáztatás ellen tiltakozni. — A lakosság rendíthetetlen.

Schwerin, jan. 12. A nagyhercegnak a nagyhercegnéhez intézett távirata jelenti: Connerre, jan. 11 este. A Huines patakán való tegnap történt átkelésünk után ma makacs, de győzelmes csatáink voltak Le-Manstól északnak Lombron és Lachapelle mellett, melyekben 10,000 (?) foglyot ejtettünk. Holnap kezdődik előnyomulásunk Le-Mans felé. Veszteségeink jelentéktelenek. (!)

Üdonságok.

Aradváros főkapitánya végre valahára kiadta a rendeletet, hogy minden háztulajdonos, házfelügyelő vagy házmaster fölhívatik, miszerint a háza előtti gyalogjárdát hótól és sártól tisztán tartsa, ellenkező esetben az illető mulasztóérzékeny pénzbírsággal fog megbüntetettetni. — Ez így a papírosan igen szépen hangzik, csak már egyszer tapasztalnék, hogy e rendelet szigoruan foganatosítatnék, amiből nem csak azon haszon volna, hogy a járdák tiszták lennének, de a városi pénztár javára is igen jelentékeny összeg begyűlne, miután a mi háziuraink nagyobb része igen megszokta az ily hatósági rendeleteket semmibe sem venni. Csak az kár, hogy az illető rendeletben nincs a határidő megszabva, hogy a nap melyik órájáig kell a ház előtti tisztításnak végbemenni, mert némelyiktől kitelik, hogy csak estefelé vagy éppen este fogja azt megtéetni, csakhogy formaliter a rendeletnek elégtétessék. Egyébíránt felszólítjuk a t. közönség minden tagját, hogy oly háziurakat, kik házuk előtt a sarat vagy havat el nem tisztítják, egy hozzánk intézett „beküldetett”-ben megnevezni seiveskedjenek, mi mindenkor készséggel helyet adunk az ily igazságon alapuló panaszoknak. Hogy különben e tekintetben az ellenőrzés meglegyen, igen czélhozvezető volna, napoként egy hatósági egyént szemlére kiküldeni, ki aztán mindazon házakat följegyezn, hol a járdá nem lett megtisztítva.

* Aradról írják a kitűnő tapintattal szerkesztett „Központi vasuti és közlekedési közlöny”-nek: A magy. közlekedési miniszterium meghagyása folytán a vasutépítészeti igazgatóság, a vasuti és hajózási főfelügyelőség, a tiszavidéki vasut és az első erdélyi vasut képviselője az itteni tiszavidéki vaspályaudvar nagyobbítására tárgyalást kezdetet tartottak. Amint értesültünk, a tiszavidéki vasutársulat képviselői a nagyobbítási terv mellett voltak, míg az első erdélyi vasutársulat képviselői, ismervé pályájuk jelentőségét, ezen nagyobbítást elégtelennek nyilvánították, és egy tulajdon pályaudvar építését kívánták. Kivánatos lett volna, ezen értekezletben városunk érdekeit is képviselteni, ami nem történn, csak röviden jelezzük, hogy egy közös pályaudvart a már most üztelben lévő három vasut részére mi is elégtelennek vélünk, és majd e tárggyal még tizetesebben fogunk foglalkozni.

* A miniszteri ujonczvizsgálgó bizottság, melyben katonai részről Anserberger őrnagy s a miniszterium részéről Bé-nárt osztálytanácsos vettek részt, közelébb fejzte be működését. A bizottság czélya volt az 1867. 69 és 70-iki ujonczállításokat átvizsgálás az indokoltan fölmentéseket megsemmisíteni. Az eredmény kielégítő, miután az elbocsátottak több mint háromnegyed része találatott katonakötelezettnek. Ezek már közelebb be fognak hivatni.

* A Bauerné vendéglőjében a katonai zenekar ma ismét zenestélyt ad, mely fél 8-kor veszi kezdetét. Belépti-díj 30 kr.

* A katonai szertárak megvizsgálására kiküldött delegationalis hatosbizottság egyik tagja gróf Zichy Nándor Grätzban van jelenleg, ott — mint írják, — összehasonlította a Skene-társulat által készített ruházatokkal a régi egyenruhakkal, s kitűnt, miszerint oly ruhadarabok, melyek már évek hosszú során át használtattak, sőt néhány hadjáratot is kiállottak, még mindig jobbak a erősebbek, mint a Skene-társulat legujabb készítményei.

* A porosz kormány kérdést intézett az osztrák-magyar birodalom kormányához, hogy mennyi sebesült lehetne Osztrák-Magyarország fűrdőiben elhelyezni. Ennélfogva a magyar belügyminiszterium rögtön intézkedett, hogy e tekintetben a magyar korona területén lévő fűrdők-ről pontos adatokat kapjon.

* A statisztikai adatok hiteles ségéhez. Miként készülnek a statisztikai adatok, arra közelebb a „Vasárnapi Ujság” bizonyítékul szolgálhat azon soraival, melyekben az „Arad-temesvári” vasut megnyitását még a mult 1870. évi deczember 1-jére, mint megtörténtet jelöli: fájdalom papiron állhat sőt képletleben létezhetik is, de tényleg még mindig az áhítatos kíváncsok közé tartozik; mert majd egyik, majd másik részletben szakítván el a viz a vasuti töltést, eddigelé a földmunkálatok sincsenek végleg befejezve, annál kevésbbé lehet tehát a megnyitásról most még csak beszélni is. „Ami halad nem marad” mondja a példaszó; s mi is hisszük, lesz vasutunk, ha nem is most, majd tavaszkor. Jövőre kérjük a lapokat, csak tényeket és ne reményeket soroljanak megtörtént események gyanánt elő. Több az „Arad-temesvári” vonalon fekvő községek lakói.

* Egy „szerkesztő”. Schallinger Zsigmond a „Satan” német „érelap” „szerkesztője” meglátogatván nem rég Wertheim J. vászonkereskedőt, bizalmasan elmondta, hogy nőülni szeretne, miben csak az gátolja, hogy nincs elég fejéreműje, s pénze sincs a vevésre. A sok biztatásra s a „szerkesztő” czimnek előtérbe tolására, a különben senkinek sem hitelező kereskedő nagy összeg erejéig látta el fehénművel a szerkesztőt, ki később nem akarván fizetni, bepereltetett. A bíróság a végrehajtást is elrendelte az adós ellen. A végrehajtásnál Schallinger neje azt állította, hogy a házán levő tárgyak az ő tulajdonai. A végrehajtók azonban egy órát is találtak az alperesnél, s azonnal bírói zár alá helyezték. Az árverezsnél követeltetett a zsebbőre, de ahol sem volt, s így a „szerkesztő” bírói-zártörés miatt újabbán

beperelelték. Tegnap volt ez ügyben tárgyalás, mely-nél a nő ez órát is sajátjának vallotta; az órát különben elzalogosította. A törvényszék kijelentette, hogy hozzá ki állítólagos tulajdonosa az órát a zálog helyről is egyezkedjék, mert csak így előzheti meg a különben mindenesetre alkalmazandó legszigorubb eljárást. Ezt el is fogadta mindakét fél. Schallinger ur, ismételjük, a „Satan” czimű német érelap szerkesztője. Oly német érelap, mint a „Satan”, több van a hazában, s mindegyiknek van — szerkesztője. („Reform.”)

A magyar hírlapirodalom történetéből a „Figyelő” a következő érdekes összeállítás közli: A magyar hírlapirodalom 1780. évi január elsején Ráth Mátvás „Magyar Hirmondó”-jával vette kezdetét, mely hetenkint kétszer, kis nyolczadrét félves számokban küldetett szét 318 előfizetőnek. A franczia forradalom és a napoleoni háboruk ideje alatt Bécsbe, mint a birodalom és kormányzat központjába vándoroltak a szerkesztők s ott írták saját maguk lapjait, keveset gondolva hazánk akkori, pangásban sínló közgyeivel. A jelen század első évében csak két rendszeres hírlapunk volt a „Magyar Kurir” és „Magyar Hirmondó”, mindkettő Bécsben adott ki. Pestén 1806. júl. 2-án indult meg az első magyar hírlap „Hazai Tudósítások” czimmel Kulcsár István szerkesztése alatt Trattner nyomdájában. Még 1830-ban is csak három politikai lap és hét nem politikai lap vagy folyóirat jelent meg magyar nyelven, 1840-ik év elején már összesen 26 magyar lap volt hazánkban, ezek közt 5 politikai: 1847-ben pedig 33 hírlap és folyóirat volt; melyek közt hat politikai, 1848- és 49-ben 80 féle magyar hírlap jelent meg a testvérhazában, fele politikai és 6 vegyestartalmu lap adatott ki magyar nyelven; 1861. elején már 6 politikai napilap, 5 hetilap és 41 vegyes tartalmu hírlap és folyóirat jelent meg, még pedig 42 Buda-Pesten, 10 vidéken; 1870. elején politikai lap volt 10, hetilap 26, vegyes tartalmu hírlap és folyóirat 108, összesen 146; ezek közt 96 Buda-Pesten, 50 vidéken, 1871. elején a magyar korona országaiban 167 hírlap és folyóirat jelenik meg magyar nyelven, még pedig 14 politikai napilap, 37 hetilap és 116 nem politikai hírlap és folyóirat; ezek közül 105 Buda-Pesten, 62 a vidéken jelenik meg 38 városban.

Szin ház Szombaton, jan. 14. itt először „A mai férfiak.” Legujabb vigjáték 4 felv., írta Rosen Gyula.

Az aradi honvéd egylet tagjai az 1870. év deczember hó 18-án meghiusult közgyűlés megtartása, illetőleg: a közgyűlési teendők felvétele és elintézése tekintetéből f. é. január hó 15-én, reggeli 10 órára, a polgárikör helyiségében megtartandó közgyűlésre tisztelettel meghivatnak. Aradon, 1871. év január hó 10-én.

Az aradi honvéd egylet több tagja által.

Az aradi ipar- és népbank takaréktára betételeket

7 (hét) %-al

a betéti naptól számítva kamatoztatja, leszámtól naponta, helybeli és telepített váltókat; ajánlja magát továbbá mindennemű érték-papírok bizományképeni vásárlása és eladására; bevételek és minden egyéb, a bankszakmába vágó üzletek legutányosabb és pontos végbevitelére.

Üzlettudósítás.

Arad, január 13-án.

(Kohn Gyulától) Időjárásunk változékonysága miatt utaink majd járható majd járhatatlan állapotba jutnak; a mult héten folytonosan tartott fagy által a környékről közlekedés már is lehetővé vált, mi e napokban beállott déli szél és bár rövid ideig tartott esendes esőzés által ismét akadályozva lett; — ma erősen havazik és így kilátásunk van, ha az idő egyhamar nem lágyul, a szállításokat szánók által eszközölhetni.

Gabnaüzletünkben semmi újat és semmi élenkséget nem mutathatunk fel, nagyobb vételek csak ritkán fordulnak elő, mert ezek leginkább vasuti állomásokon történnek, az árak változatlanul fentartottak magukat.

E héten 6000 mérő árpa 69 fontos 70 fontra kiegészítve 2 ft 40 kral adatot, el helyben átvéve, 2 hó után fizetendő.

A tegnapi és mai behozatal piacunkra jelentéktelen volt, mert a külvárosokban és az országutakon fekvő iparvállalatok, az alkalmat felhasználva még mielőtt beérnének a városba, megveszik a szállítmányokat.

A piaci árak következők:

B u z a kevés első rendű tartalmazva 4 fttól 5 ftrig fizetett mérőnként, minőség szerint.

R o z s néhány kocsi mutatkozott, 3 ftr 25 3 ftr 30 kral kelt el.

A r p a mintegy 500 mérő 2 ftr 25 kral vétetett.

K u k o r i c z a 1000 mérő lehetett; a szesgyárosoknak eleinte 2 ftr 10, később az erdélyieknek, kik minden áron venni akartak 2 ftr 20, 2 ftr 25 kral adatott el.

Z a b körülbelül 1500 mérő, 2 ftr 5 kral fogyott el mérőnként, 10 százalék ráadással.

Szesz változatlan, lanya, ára nagyban 45 és fél 46 kr, kicsinyben 46 és fél — 47 krt. fokoként hordóstdól.

Távirati tudósítás

a bécsi börzéről 1871. január 13-án.

5% Metalliques . . . 57 65	Hitelintézet 249 20
Vasúti kölcsön . . . 65 75	Váltó Eridóra . . . 124 75
1860. évi kölcsön . . 93 80	Értst. 121 75
Bankcsérvány . . . 740	Arany 5 87

Napoleonid 9 96

A szerkesztésért felelős: Bettelheim Vilmos.

KÖZLEKEDÉS

Vasúti menetrend.

Gabonaszárak.	Ú. v. wj	Hasz- galt	vámházassán- kint	ftnt	frt. kr.	vámházassán- kint	ftnt	frt. kr.	Bécsből e. ért. ft.	Adva	Tartva	Allamadósság 100 ft. után	Adott ár	Tartott ár	Közlekedés			
Buza búsági.	uj	83	5.45 — 5.55	84	5.60 — 5.70	85	5.75 — 5.85	86	5.90 — 6.00	500			57.35	57.50	A ról Károlyfehérvárra.			
" " "	"	86	5.75 — 5.85	86	5.90 — 6.00	87	6.05 — 6.15	88	—	500			66.35	66.50	Aradról Pest és Bécs			
" " "	"	87	6.05 — 6.15	88	—	89	—	90	—	500			251.50	252.50	Arad indulás 12 óra 26 p. d.			
" " "	"	88	5.50 — 5.60	84	5.65 — 5.75	85	5.80 — 5.90	86	5.95 — 6.05	500			88.50	88.75	ben 8 óra 47 p. este			
" " "	"	83	5.80 — 5.90	86	5.95 — 6.05	87	6.10 — 6.20	88	—	500			94.30	94.50	Osaba indulás 2 óra 7 p. d. u.			
" " "	"	87	6.10 — 6.20	88	—	89	—	90	—	500			116.75	117.00	11 óra 23 p. éjjel.			
" " "	"	83	5.55 — 5.65	84	5.60 — 5.70	85	5.75 — 5.85	86	5.90 — 6.00	500			102.80	103.20	Mész-Túr indulás 8 óra 43			
" " "	"	85	5.45 — 5.55	86	5.90 — 6.00	87	6.05 — 6.15	88	—	500			—	—	d. u. 2 óra 15 p. éjjel.			
" " "	"	83	5.55 — 5.65	84	5.60 — 5.70	85	5.75 — 5.85	86	5.90 — 6.00	500			—	—	Szolnok indulás 5 óra d. u.			
" " "	"	85	5.45 — 5.55	86	5.90 — 6.00	87	6.05 — 6.15	88	—	500			—	—	óra 18 p. reggel.			
" " "	"	83	5.55 — 5.65	84	5.60 — 5.70	85	5.75 — 5.85	86	5.90 — 6.00	500			—	—	Cségléd érkezés 5 óra 48 p.			
" " "	"	85	5.45 — 5.55	86	5.90 — 6.00	87	6.05 — 6.15	88	—	500			—	—	d. u. 5 óra 38 p. reggel.			
" " "	"	83	5.55 — 5.65	84	5.60 — 5.70	85	5.75 — 5.85	86	5.90 — 6.00	500			—	—	Posta érkezés 8 óra 40 p. este			
" " "	"	85	5.45 — 5.55	86	5.90 — 6.00	87	6.05 — 6.15	88	—	500			—	—	Érsek-Ujvár 12 " 58 " éjjel			
" " "	"	83	5.55 — 5.65	84	5.60 — 5.70	85	5.75 — 5.85	86	5.90 — 6.00	500			—	—	Bécs " 6 " 33 " reggel			
" " "	"	85	5.45 — 5.55	86	5.90 — 6.00	87	6.05 — 6.15	88	—	500			—	—	Bécsből Pest és Arad felé.			
" " "	"	83	5.55 — 5.65	84	5.60 — 5.70	85	5.75 — 5.85	86	5.90 — 6.00	500			—	—	Bécs indulás 8 óra p. este			
" " "	"	85	5.45 — 5.55	86	5.90 — 6.00	87	6.05 — 6.15	88	—	500			—	—	Érsek-Ujvár 12 óra 38 p. éjjel			
" " "	"	83	5.55 — 5.65	84	5.60 — 5.70	85	5.75 — 5.85	86	5.90 — 6.00	500			—	—	Pest " 6 " 31 "			
" " "	"	85	5.45 — 5.55	86	5.90 — 6.00	87	6.05 — 6.15	88	—	500			—	—	Cségléd indulás 9 óra 24 p.			
" " "	"	83	5.55 — 5.65	84	5.60 — 5.70	85	5.75 — 5.85	86	5.90 — 6.00	500			—	—	d. o. 8 óra 19 p. este.			
" " "	"	85	5.45 — 5.55	86	5.90 — 6.00	87	6.05 — 6.15	88	—	500			—	—	Szolnok indulás 10 óra 10 p.			
" " "	"	83	5.55 — 5.65	84	5.60 — 5.70	85	5.75 — 5.85	86	5.90 — 6.00	500			—	—	d. o. 9 óra 47 p. este.			
" " "	"	85	5.45 — 5.55	86	5.90 — 6.00	87	6.05 — 6.15	88	—	500			—	—	Mész-Túr indulás 11 óra 29 p.			
" " "	"	83	5.55 — 5.65	84	5.60 — 5.70	85	5.75 — 5.85	86	5.90 — 6.00	500			—	—	d. o. 11 óra 40 p. éjjel.			
" " "	"	85	5.45 — 5.55	86	5.90 — 6.00	87	6.05 — 6.15	88	—	500			—	—	Osaba indulás 1 óra 9 peres			
" " "	"	83	5.55 — 5.65	84	5.60 — 5.70	85	5.75 — 5.85	86	5.90 — 6.00	500			—	—	délben 2 óra 36 p. reggel.			
" " "	"	85	5.45 — 5.55	86	5.90 — 6.00	87	6.05 — 6.15	88	—	500			—	—	Arad érkezés 2 óra 52 p. d.			
" " "	"	83	5.55 — 5.65	84	5.60 — 5.70	85	5.75 — 5.85	86	5.90 — 6.00	500			—	—	u. 5 ó. 11 p. reggel.			
" " "	"	85	5.45 — 5.55	86	5.90 — 6.00	87	6.05 — 6.15	88	—	500			—	—	Csabáról H.-M.-Vásárhely.			
" " "	"	83	5.55 — 5.65	84	5.60 — 5.70	85	5.75 — 5.85	86	5.90 — 6.00	500			—	—	és vissza.			
" " "	"	85	5.45 — 5.55	86	5.90 — 6.00	87	6.05 — 6.15	88	—	500			—	—	Osaba ind. 2 óra 20 p. délut.			
" " "	"	83	5.55 — 5.65	84	5.60 — 5.70	85	5.75 — 5.85	86	5.90 — 6.00	500			—	—	Vásárhely érkezés 4 óra 50 p. „			
" " "	"	85	5.45 — 5.55	86	5.90 — 6.00	87	6.05 — 6.15	88	—	500			—	—	ind. 10 ó. 10 p. délut.			
" " "	"	83	5.55 — 5.65	84	5.60 — 5.70	85	5.75 — 5.85	86	5.90 — 6.00	500			—	—	Osaba érkezés 12 óra 40 p. délut.			
" " "	"	85	5.45 — 5.55	86	5.90 — 6.00	87	6.05 — 6.15	88	—	500			—	—	Szeged — Zombor és vissza.			
" " "	"	83	5.55 — 5.65	84	5.60 — 5.70	85	5.75 — 5.85	86	5.90 — 6.00	500			—	—	Szeged ind. 2 óra 45 p. délu.			
" " "	"	85	5.45 — 5.55	86	5.90 — 6.00	87	6.05 — 6.15	88	—	500			—	—	Zombor érk. 6 óra 43 p. este.			
" " "	"	83	5.55 — 5.65	84	5.60 — 5.70	85	5.75 — 5.85	86	5.90 — 6.00	500			—	—	Zombor ind. 7 " 43 p. este.			
" " "	"	85	5.45 — 5.55	86	5.90 — 6.00	87	6.05 — 6.15	88	—	500			—	—	Szeged érk. 11 " 41 p. d. o.			
" " "	"	83	5.55 — 5.65	84	5.60 — 5.70	85	5.75 — 5.85	86	5.90 — 6.00	500			—	—	Piskiről Petroszenybe.			
" " "	"	85	5.45 — 5.55	86	5.90 — 6.00	87	6.05 — 6.15	88	—	500			—	—	Buda — Triest és vissza.			
" " "	"	83	5.55 — 5.65	84	5.60 — 5.70	85	5.75 — 5.85	86	5.90 — 6.00	500			—	—	Buda ind. 7 óra — p. r. 9. óra			
" " "	"	85	5.45 — 5.55	86	5.90 — 6.00	87	6.05 — 6.15	88	—	500			—	—	30 p. este.			
" " "	"	83	5.55 — 5.65	84	5.60 — 5.70	85	5.75 — 5.85	86	5.90 — 6.00	500			—	—	Triest érk. 8 ó. 20 peres r.			
" " "	"	85	5.45 — 5.55	86	5.90 — 6.00	87	6.05 — 6.15	88	—	500			—	—	8 óra 15 p. este.			
" " "	"	83	5.55 — 5.65	84	5.60 — 5.70	85	5.75 — 5.85	86	5.90 — 6.00	500			—	—	Triest ind. 7 óra 10 p. reggel			
" " "	"	85	5.45 — 5.55	86	5.90 — 6.00	87	6.05 — 6.15	88	—	500			—	—	8 óra 15 p. este.			
" " "	"	83	5.55 — 5.65	84	5.60 — 5.70	85	5.75 — 5.85	86	5.90 — 6.00	500			—	—	Buda érk. 5 óra 49 p. reggel			
" " "	"	85	5.45 — 5.55	86	5.90 — 6.00	87	6.05 — 6.15	88	—	500			—	—	7 óra 58 peres este.			
" " "	"	83	5.55 — 5.65	84	5.60 — 5.70	85	5.75 — 5.85	86	5.90 — 6.00	500			—	—	Petroszenyből Piskira.			
" " "	"	85	5.45 — 5.55	86	5.90 — 6.00	87	6.05 — 6.15	88	—	500			—	—	Petroszeny indnl 6 óra reggel.			
" " "	"	83	5.55 — 5.65	84	5.60 — 5.70	85	5.75 — 5.85	86	5.90 — 6.00	500			—	—	Várallya-Hátság ind. 10 ó. 1 p. reg.			
" " "	"	85	5.45 — 5.55	86	5.90 — 6.00	87	6.05 — 6.15	88	—	500			—	—	Piskir érk. 11 óra 15 peres délelőtt			
" " "	"	83	5.55 — 5.65	84	5.60 — 5.70	85	5.75 — 5.85	86	5.90 — 6.00	500			—	—	Piskir érk. 11 óra 15 peres délelőtt			
" " "	"	85	5.45 — 5.55	86	5.90 — 6.00	87	6.05 — 6.15	88	—	500			—	—	Piskir érk. 11 óra 15 peres délelőtt			
" " "	"	83	5.55 — 5.65	84	5.60 — 5.70	85	5.75 — 5.85	86	5.90 — 6.00	500			—	—	Piskir érk. 11 óra 15 peres délelőtt			
" " "	"	85	5.45 — 5.55	86	5.90 — 6.00	87	6.05 — 6.15	88	—	500			—	—	Piskir érk. 11 óra 15 peres délelőtt			
" " "	"	83	5.55 — 5.65	84	5.60 — 5.70	85	5.75 — 5.85	86	5.90 — 6.00	500			—	—	Piskir érk. 11 óra 15 peres délelőtt			
" " "	"	85	5.45 — 5.55	86	5.90 — 6.00	87	6.05 — 6.15	88	—	500			—	—	Piskir érk. 11 óra 15 peres délelőtt			
" " "	"	83	5.55 — 5.65	84	5.60 — 5.70	85	5.75 — 5.85	86	5.90 — 6.00	500			—	—	Piskir érk. 11 óra 15 peres délelőtt			
" " "	"	85	5.45 — 5.55	86	5.90 — 6.00	87	6.05 — 6.15	88	—	500			—	—	Piskir érk. 11 óra 15 peres délelőtt			
" " "	"	83	5.55 — 5.65	84	5.60 — 5.70	85	5.75 — 5.85	86	5.90 — 6.00	500			—	—	Piskir érk. 11 óra 15 peres délelőtt			
" " "	"	85	5.45 — 5.55	86	5.90 — 6.00	87	6.05 — 6.15	88	—	500			—	—	Piskir érk. 11 óra 15 peres délelőtt			
" " "	"	83	5.55 — 5.65	84	5.60 — 5.70	85	5.75 — 5.85	86	5.90 — 6.00	500			—	—	Piskir érk. 11 óra 15 peres délelőtt			
" " "	"	85	5.45 — 5.55	86	5.90 — 6.00	87	6.05 — 6.15	88	—	500			—	—	Piskir érk. 11 óra 15 peres délelőtt			
" " "	"	83	5.55 — 5.65	84	5.60 — 5.70	85	5.75 — 5.85	86	5.90 — 6.00	500			—	—	Piskir érk. 11 óra 15 peres délelőtt			
" " "	"	85	5.45 — 5.55	86	5.90 — 6.00	87	6.05 — 6.15	88										

H I R D E T E S E K.

Árverési hirdetés.

Arad megye törvényszékének mint
telékhírvény hatóságának 1867. évi március
10-én 28-ik napján 900/1867. szám a. kelt
végzése alapján esanell közhírre tétetik,
miserint Duschák T. felperesnek Márton
Antal glovóváci lakos elleni 28 frt 35 kr.
tökökvetelési és törvényes járulékal
erejéig, az utóbbitól bírálóg lefogalt, idő-
közben teherrel Márton Andrásra áttart a
glovóváci 238. sz. telekjegyzőkönyvben
A. I. 1. alatt lefogalt 200 frtra becsült
hás és belttelek f. évi február hó 14-ik
napjának d. e. 9 órákor mint első árverési
határnapon, — és esetleg f. évi március
hó 18-ik napján, d. e. 9 órákor mint más-
odik árverési határnapon, Glovóvácz
községe házánál bíróg árverésen eladatni
fog.

Árverési hirdetés.

Folyó évi február hó 23-án délelőtti 9 óraker az a nyilvános árverés fog tartatni, az alább elősorolt bértárgyak és jogokna	
Folyó szám.	Bértárgy.
1	211 ⁸⁰⁴ / ₁₀₀₀ hold Palotai „Csiga” nevű legelő, felszántható
2	612 ²¹⁵ / ₁₀₀₀ hold „Beka” kaszáló
3	1100/ ₁₀₀₀ hold üres ház hely Bodzás telepközösgben
4	5188 ¹ / ₁₁₀₀ hold szérűskert M.-Csanádon; szántó föld
5	548 ⁸⁰ / ₁₁₀₀ hold szérűskert Sajtényban
6	2821 ¹ / ₁₁₀₀ hold ispani pótkert Nagylakon; kert
7	4 ⁹⁰ / ₁₁₀₀ hold bordézsma hely Ó-Pécskán; szántó föld
8	21708 ¹ / ₁₁₀₀ hold szérűskert Pécskán; szántó föld
9	763 ¹ / ₁₁₀₀ hold szőlőskert Ó-Pécskán
10	121 ¹ / ₁₁₀₀ hold szőlőskert Ó-Pécskán

Haszonbérleti hirdetmény.

Folyó évi február hó 23-án délelőtti 9 órákor az alulírott jószágigazgatóság irodájában nyilvános árverés fog tartatni, az alább elősorolt bértárgyak és jogoknak bérbeadása iránt:

Folyó szám	Bértárgy.	Bérleti időtartam
1	211 ³⁰⁸ / ₁₀₀₀ hold Palotai „Csiga” nevű legelő, felszántható	1871. október 1-től 6 évre.
2	612 ²¹⁵ / ₁₀₀₀ hold „Beka” kaszáló	1872. ápril 1-től 3 évre.
3	1 ¹⁰⁰ / ₁₀₀₀ hold üres ház hely Bodzás telepközségben	1871. novemb. 1-től 1 évre.
4	5 ¹⁸⁸ / ₁₁₀₀ hold szőlőskert Bodzás-Csanádon; szántóföld	1871. novemb. 1-től 3 évre.
5	5 ⁴⁸⁰ / ₁₁₀₀ hold szőlőskert Sajtányban	
6	2 ⁹²¹ / ₁₁₀₀ hold ispáni pótkert Nagylakon; kert	33 37 39
7	4 ⁹⁰ / ₁₁₀₀ hold bordézsma hely Ó-Pécskán; szántóföld	39 37 35
8	21 ⁷⁰⁸ / ₁₁₀₀ hold szőlőskert Pécskán; szántóföld	35 36 33
9	7 ⁶³ / ₁₁₀₀ hold szőlőskert Pécskán; szántóföld	33 37 39
10	hold szőlőskert Ó-Pécskán	37 37 39
11	Pécskai uradalmi magtár 2-ik emelete	39 36 39
12	Pécskai uradalmi magtár 3-ik emelete	39 36 37
13	Battonyai mészárszéki épület	39 39 33
14	Magyar Bányhegyesi italmérési jog	1872. február 1-től 3 évre
15	Ó-Pécskai italmérési jog	1871. novemb. 1-től 3 évre.
16	Battonyai vásárjog.	39 37 32

Írásbeli ajánlatok is elfogadtnak, ha azok a 10%-i bánatpénzzel és 50 kros bélyeggel ellátva, legkésőbb a szóbeli árverés megkezdése előtt érkeznek bérmentesen. — Utóajánlatok nem fogadtnak el. Bérlok, kik a multra nézve bérhátralékban vannak, vagy csőd-, gyámság, illetleg gondnokság alatt lévők, kincstári bérletbe nem bocsáttatnak.

Pécskán, 1871. évi január 11-én.

Arverési hirdetmény.

Arad megye t. törvényszékhének mult.
évi 1103. sz. a. végzése folytán Zsaulán-
Jánosnak Alb Juon elleni 500 ft. s. jár-
lékai iránti perében, alaprestől lefoglalt
4 kőr, s. miutegy 960 véka csöveskuko-
riczának elárverelésére, az 1871. évi jár-
nuár 21-ik napjának d. e. 9 órája Otta-
kán a helyszínen kifizeték: mikoris a
lefoglalt ingóságok a legtöbbet igényelő
késpénz fizetés mellett fognak eladatni

Árverési hirdetés.

Aradmegye törvényszékének f. évi 8922. szám alatti végzése folytán n. Tulkán Nicolae, Adok Gyorgye és ennek neje, hagyatékaához tartozó székudvari 193. tjk szám alatt 1600 fira becsült ház, és 2/3 földnek elárverelésére az 1871 évi január 25-ik és szükség esetén február 25-ik napjának mindenkor d. e. 10 órája tűztetik ki, az árverési feltételek alólírottakkal megtekinthetők.

Felhívás.

Mátya Sámuel felporolnak **Husza János** és **Puskás Ferenc** elleni 800 forint és járulékai iránti keresetüket. Husza János alperesnek **Domiratos** köz égből lenni 10-ik, 21-ik és 22-ik számú házszobájában belkelei és azon légi épületei bíróság lefoglalatlán; mindazok, kik igény, avagy előbbiségi keresetét érvényesíthetni vélnék, felhívának, mikép érzésmint keresetkeiket e felhívás utolsó közlésétől számítottan 8 nap alatt előlírni adják be, ellen esetben csak a bevétel fölőlségére lesznek alkalmak.

Árverési hirdetés

Az aradmegyei központi szolgátsági
1330. sz. a. kelt végzése nyomán ezen-
mel közhírre téteik, miszerint Gruber
Katalin aradi lakosnőnek, Gertner János
kab német-lakos ellen 300 forint.
járulékok iránti kotelése kielegítésül
a m. kir. kincstár hasznosítási követelése
wrtól befizelt a wasserbauerei által

Jegesi Béla,

Az aradi közuti vaspálya és téglagyár-részvény-társaság

a teherszállítást

a tiszavidéki vasut indóházától a városba és viszont, egy vállalkozónak általadni szándékozik.

A társaság a vállalkozónak a szükséges teherkocsikat (Lowrey) és fogatokat rendelkezésére bocsájt, mire nézve a **feltételek** a társaság irodájában (főter 37. sz.) megtekinthetők.

Lepecsételt ajánlatok a vállalkozó által fizetendő fuvar-
bérre nézve, a társaság irodájában **folyó hó 25-iki déli 12 óráig**
elfogadtnak.

Arad, 1871. január 12-én.

6-2-3

Az igazgató választmány.

Laptulajdonos Bettelheim Vilmos. — Arad, 1871. Nyomtatja és kiadja Réthy Lipót. (Főtér, a Minoriták zárdájával szemben.)